

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V této rubrice uveřejňujeme jména občanů, kteří se v daném období dožívají věku 50, 55, 60, 61... a více roků.

Významného životního jubilea se dožívají:

v květnu:

Zámečnicková Ludmila
Šnobl Rostislav
Stratil Miroslav
Vařeková Naděžda

Zbožinková Dobroslava
Fiala Petr
Míchalová Vlasta

Srdečně blahopřejeme!

VZPOMÍNÁME

*Klesla ruka, která tak ráda pracovala,
zmlkla ústa, která slovy jen hladívala,
oči, které se tak jasně dívaly,
se navždy zavřely.*

Dne 18. května jsme si připomenuli nedožitě 80. narozeniny paní Bedřišky Šnoblkové z Líšnice.

S láskou vzpomíná rodina

Líšnické ozvěny - obecní zpravodaj č. 15620 Uzávěrka tohoto čísla 2. 6. 2020
Vydává: Obec Líšnice, tel. 583428006, email: ou_lisnice@raz-dva.cz,
IČO: 00636002. Vychází jako periodický tisk územně samosprávného celku, zpravidla jednou za měsíc. Datum vydání: 4.6.2020. Autor foto a nepodepsaných příspěvků: Mgr. Aleš Plhák. Cena: zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 16619
email redakce: lisnickeozveny@seznam.cz

OBECNÍ ZPRAVODAJ LÍŠNICKÉ OZVĚNY

Květen

www.obec-lisnice.cz

156/20

V kostele Všech svatých na Vyšehorkách předal pomocný biskup a generální vikář Arcibiskupství olomouckého Mons. Josef Nuzík vyšehorskou farnost P. Mgr. Ing. Radkovi Maláčovi, faráři a děkanovi ze Zábřeha. Více na str. 4

Paměti obce Líšnice od roku 1945 144.díl

Uveřejňujeme další ukázkou z kroniky, kterou od r. 1981 začala psát Marie Plháková

Rok 1991

Obchod

JEDNOTA

Privatizační vlna, která letos zasáhla mnoho prodejen, se se netýkala prodejny v Líšnici, prodejny ve Vysehorkách však ano. V květnu byla tato prodejna předána do soukromého vlastnictví dosavadní vedoucí paní Aleně Dunovské. Tím přestal existovat DV Jednoty ve Vysehorkách. Paní Dunovská si otevřela v prostorách svého rodinného domu v Líšnici (v září 1991) ještě další, menší prodejnu drobného zboží a piva.

Prodejna v Líšnici zůstává nadále majetkem SD Jednota Zábřeh. Zboží, kterým je zásobována pochází z velkoskladu, který zároveň určuje pevné ceny, za které je prodáváno zboží spotřebiteli. Jinak je tomu u cen výrobků např. uzenin, výrobků mražených, drůbežářských závodů, zeleniny a limonád. Ty jsou upravovány (směrem nahoru) po dodání ještě prodejnou samou. Cena piva je prodejnou neměnná.

Porovnání cen základních potravin v roce 1990-91:

Položka:	ceny od 9.7.90:	ceny k 31.12.90:	ceny v roce 1991:
Cukr krystal	10 Kčs	10 Kčs	14,20 Kčs
Mouka	5,90	5,90	6,20
Chléb	6	10	10
Rohlík	0,40	0,40	0,70
Máslo	16	16	22
Mléko	3,60	3,60	7
Rýže	10	10	22
Tvaroh	3,60	3,60	6,40

Maloobchodní obrat v obchodě za roky:

1989 = 1 685 000 Kčs 1990 = 1 821 000 Kčs 1991 = 1 907 020 Kčs

K personálním ani jiným závažným změnám v tomto roce v obchodě nedošlo.

Měsíc červen mění slunovratem jaro v léto. Plynulý přechod od zimy k létu na sebe bere podobu nejkrásnějšího ročního období. Je to měsíc třešní, jahod, růží, kvetoucích luk i senoseče a také měsíc svatých - Medarda, Antonína, Jana, Petra a Pavla. Po Třech zmrzlých mužích je Medard další světec, který má patronát nad počasím.

8. června většina z nás s obavami vzhlíží k nebi, zda se neobjeví déšť a jak praví nejznámější pranostika od tohoto dne "**Medardova kápě čtyřicet dní kape**". V tuto dobu totiž vrcholí tzv. medardovská cirkulace, což znamená, že k nám proniká chladnější a vlhčí oceánský vzduch a teplotní rozdíly mezi pevninou a oceánem se vyrovnávají. Nastává delší období, kdy za sebou přichází pět tradičních dešťových vln. Mokrého Medarda a příválů deště se obávali lidé z mnoha důvodů: bude se těžko kosit tráva a sušit seno, plodiny postihne hniloba a poničí ji škůdci,

kvalita bude špatná. Nebezpečné příválové deště navíc způsobovaly nečekané povodně.

Svatý Medard bývá zobrazován s úsměvem na rtech a i proto je považován za patrona proti bolestem zubů. Vedle toho je ještě **patronem sedláků, pastýřů, vinařů, sládků a /vyluštění v tajence/**

Vyluštění minulé tajenky:

Pankrác, Servác, Bonifác jsou ledoví muži, Žofie JE JEJICH KUCHARKA

Vodorovně:

- 1 - Zvuk při bouřce
- 2 - Tváře
- 3 - Mošt /slovensky/
- 4 - Podsvínče
- 5 - Vedle
- 6 - Divadelní kukátko
- 7 - Nejoblíbenější dětská stavebnice
- 8 - Starší lyžařský pozdrav
- 9 - Kulečnicková hůl
- 10 - Kovový bicí nástroj
- 11 - Draví ptáci
- 12 - Čas /anglicky/

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ

„Tak,..jinak panstvo, aby bylo jasno, kačen je dost a bude jich pořád dost,... nemusíte mít obavy,...“ se zdviženým obočím a zvýšeným hlasem informoval okolí. A s pocitem dobře vykonané práce odcházel směrem ke vratům skladiště. Filoména stála jak opařená. Co je to dnes za den? Nevybrala si pořádně ani jednu věc, kterou by chtěla nebo potřebovala a peníze určené k nákupu má téměř vyčerpány. Zničeně pochodovala dál a rozhodla se, že raději zamíří k pokladně a ukončí svůj vánoční nákup. Ano je čas odejít. Čert to vem! Kačenu nějak rozporcuje a zastrčí

Filoména

Jana Zámečníková

6.díl

ošídila, protože ji dvakrát namarkovala rohlíky. A už zbystřila pozornost, pás mlskavě popojížděl a vytvořil místo pro její nákup. Naklonila se a namáhavě vytahovala z břicha košíku svoje zboží. Píp, píp, píp, ...charakteristické zvuky vydávala pokladna snímající kódy ze štítků. „Ssstodvacetjedna,...díky“ zasykala pokladna a mechanickým pohybem vzala bankovku od nakupujícího. Z útrob otevřené kasy odpočítala vrácení a šupla je na pultík. A jedeme dál!

Filoména netečně vrací namarkované zboží zpět do košíku s přáním už odejít. Cítila se unavená, podvedená, osočená, týraná,...! To ovšem ještě netušila, že její vánoční vystřízlivění není konečné. „Ssstodevadessatpět,...“ zakoktala dívčina a šklubla pravým víčkem. Levým ukazovákem s ostře červeně nalakovaným předlouhým nehtem, ťukala o hranu pokladny a čekala. Filoména prohrabávala svou tašku pořízenou v minulém století. Hledala. Peněženka ovšem nebyla na svém místě ani v jiné části útrob. „Okradli mě,...určitě,...nějaký lump mi sebral peníze,...! Tady mě okradli,...pomóóó,...“ povolila stavidla svého totálního vyhoření. Po tvářích se jí začaly kutálet ukřivděné slzy. Slzela a slzela. „Tak to pozzzzor panní,...ssste ssi nakoupila nemáte na to,...však sssse uvidí,...ochrankááá,...!“ zavřeštěla nasupená prodavačka a zmáčkla zvonek pod pultem. Za ní vzniklá fronta začala nesouhlasně reptat.

„Běžte ssi k jinné podkladně“, zkoktala žalobkyně. Mám to na pásu,...tak mi to namarkujte a pak si ji dejte do želez,...přece se nebudu vracet jinam,“ zahudroval typický kravaťák zvyklý bravurně řešit všechny vzniklé situace. „Tooo neejde,... neotevřu pookladnu...“. „Slečno, vy mi lžete,...paní jste namarkovala a řekla ji i částku, takže pokladna je fríííí, ..oukej?“ přidal na kalibru a anglickém přízvuku. .

OU INFORMUJE

Setkání starosty a zastupitelů obce s občany Vyšehorek

Ve čtvrtek 14. května se uskutečnilo setkání starosty a zastupitelů obce s občany Vyšehorek - místní části Pod dědinou. Starosta obce pan Jiří Kvíčala seznámil přítomné s některými skutečnostmi týkajícími se přímo této nové zástavby. Hovořil mimo jiné o napouštění bazénů a nutnosti šetření s vodou. Doporučil, aby se občané navzájem domluvili a neplnili bazény všichni najednou. Také se diskutovalo o sečení obecních ploch za jednotlivými domy a možnosti umožnění přístupu po obecních pozemcích k zadním plochám u domů. Ze strany obyvatel čtvrti padl návrh na umístění dopravní značky Průjezd zakázán, z důvodu zvýšení bezpečnosti hlavně dětí, které se pohybují po komunikacích. Také připomínkovali drobné opravy a výměnu krytů šachet vodoměrů.

Využijte k placení poplatků bezhotovostní platby

OU informuje občany o možnosti platby všech poplatků bezhotovostně.

Číslo účtu obce: 190 268 41/0100

Variabilní symbol Lišnice: 1xx - kde xx znamená číslo popisné Vašeho domu

Variabilní symbol Vyšehorky: 2xx - kde xx znamená číslo popisné Vašeho domu

Platby poplatků pro rok 2020:

Platba za odvoz a likvidaci odpadů 650Kč/osoba nebo objekt/rok

Platba za údržbu pohřebiště 150Kč /hrobové místo/rok

Platba za psa 50Kč/pes/rok, každý další + 100Kč

Platba za vodu - dle odečtu vodoměru

KOSTEL VŠECH SVATÝCH

Ve čtvrtek 14. května za účasti starosty obce J. Kvíčaly předal v zaplněném kostele Všetech svatých na Vyšehorkách pomocný biskup a generální vikář Arcibiskupství olomouckého Mons. Josef Nuzík vyšehorskou farnost P. Mgr. Ing. Radkovi Maláčovi. Za dosavadní duchovní činnost poděkoval P. Františku Líznovi.

P. Radek Maláč je děkan Děkanského úřadu Zábřeh a farář Římskokatolické farnosti Zábřeh. Na Vyšehorkách bude působit jako administrátor excurrento (*dojíždějící duchovní správce*) Římskokatolické farnosti Vyšehorky - což je označení pro kněze pověřeného správou i jiné než své domovské farnosti. Jeden kněz na starosti více farností. Jako administrátor excurrento působí P. Maláč i v Římskokatolické farnosti Mírov.

KAM ZA KULTUROU

Program MKS Mohelnice

Kulturní pořady:

18. září - skupina OLYMPIC

8. října - Minipárty s Karlem Šípem

13. října - Dívčí válka - divadlo

29. října - Miroslav Donutil:

Na kus řeči

4. listopadu - Ladislav Špaček:

Etiketa není věda

17. listopadu - Zdeněk Izer:

„Na plný coole“

18. prosince - Kouzelná školka:

Michalovi mazlíčci

Kino:

4., 5., 6., 7. června - vždy v 17:00

LEDOVÁ SEZÓNA:

ZAPOMENUTÝ POKLAD

11., 12., 13., 14. června - v 17:00

BOURÁK

18., 19., 20., 21. června - v 17:00

LASSIE SE VRACÍ

25., 26. června - v 17:00

TÉMĚŘ DOKONALÁ

Bližší info na www.mks-mohelnice.cz

FOTO Z ARCHIVU

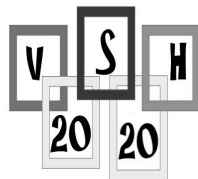

Dobová fotografie byla pořízena při stavbě hostince a kulturního domu po požáru. Zleva: p. Novák, p. Churavý a poznáváte mladíka v popředí před míchačkou?

VYŠEHORSKÉ SPORTOVNÍ HRY 2020

O putovní pohár SDH

SDH Vyšehorky ve spolupráci s MS Skalka Líšnice zve všechny malé i velké na soutěžní klání o putovní pohár, medaile a věcné ceny do areálu hřiště bývalé mateřské školky

na Vyšehorkách - sobota **11. července 2020**

Soutěží:

4 členná soutěžní družstva ve 3 kategoriích (2 dospělí + 2 děti do 8 let), (2 dospělí + 2 děti 9 - 16 let) a volná kategorie bez omezení věku členů.

Vlastní prapor a náhradní oblečení výhodou.

Program:

13:00 – 15:00 Registrace sportovních družstev
 15:10 Slavnostní zahájení her – zapálení ohně, vyvěšení vlajky, nástup družstev
 15:15 Soutěžní klání
 18:30 – 19:00 Předpokládané ukončení soutěže

Soutěžní disciplíny:

Střelba ze vzduchovky - Střelba z luku - Hromadný pochod na desce - Hromadný pochod „pásovec“ - „Totem“ - Sprint s balíkem - Vodní sloupec - Vyšehorský háček a další

Bohaté občerstvení zajištěno:

Makrely, raubířská pečeně, grilovaný hermelín, speciality z udírny

Srdečně zvou pořadatelé

Upozornění: Na této akci budou pořizovány obrazové záznamy pro další propagaci SDH Vyšehorky a obce Líšnice. Účastí na této akci berete tuto skutečnost na vědomí a udělujete tak svůj souhlas. Akce bude pořádána za zvýšených hygienických opatření.

Nový kněz farnosti na Vyšehorkách:

P. Mgr. Ing. Radek Maláč

Jmenuji se Radek Maláč. Narodil jsem se ve Zlíně 1. 7. 1973, ale celý život jsem bydlel ve Vizovicích. Mám dva mladší bratry, Jiří je ženatý a má dvě děti – Michalku a Natálku, Jaroslav má dceru Rozálku. Oba rodiče jsou už v důchodě.

Původním „povoláním“ jsem byl ateista, nyní jsem římskokatolický kněz. Mezitím jsem vystudoval VUT Brno fakultu strojní, obor konstrukce obráběcích strojů. Ve strojařině jsem pracoval pět let – rok jako konstruktér obuvnických strojů v ZPS – SM Zlín a čtyři roky jako logistik v ZPS – ZV Vsetín. Pak jsem nastoupil do Teologického konviktu v Litoměřicích a poté do Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci, kde jsem zároveň studoval teologickou fakultu. V roce 2006 jsem byl vysvěcen na jáhna o rok později na kněze. První rok jsem kaplanoval v Luhačovicích, druhý rok v Šumperku, třetí rok v Zábřeze. Potom jsem působil jako administrátor v Červené Vodě. Mohu říci, že na všech dosavadních kněžských místech jsem byl velmi rád, měl jsem rád lidi a myslím, že oni měli rádi mne.

Přemýšlel jsem, co bych o sobě ještě napsal, a pak jsem si vzpomněl, že se mnou dělali párkrát rozhovory do různých farních časopisů. Prolistoval jsem je a zjistil, že je tam spousta zajímavých informací o mě, tak si dovoluji pár těch odpovědí zveřejnit (s laskavým dovolením paní Špatné a paní Lexmanové)

Otče, jaké máte vlastnosti, zájmy, co Vás nejvíce charakterizuje?

Vystudoval jsem strojařinu a k mým velkým zálibám patří skauting. Rád čtu – hlavně duchovní literaturu, na kterou však mám málo času, dříve jsem hrával šachy, ale na ty už není čas. Chodím rád do přírody, rád si zazpívám (ale na kytaru nehraji), co se týká mé povahy jsem spíše nesmělejší, hlavně než se rozkoukám; v mém temperamentu se kromě flegmatika odráží všechny polohy osobnosti.

Skaut je mezi šumperskými dětmi a mládeží velmi oblíbenou činností. Čím oslovil skauting právě Vás?

Svou cestu ke skautu považuji za Boží vedení. Nejsem tak úplně typický skaut, začal jsem do něj chodit, až mi bylo 17 let. Do skautu mě nalákal kamarád. Ten však brzy i s jiným mým kámošem odešel, a já zůstal tak trochu sám... Taky jsem chtěl odejít, ale bylo mi to hloupé vzhledem k zástupkyni vůdce střediska, která do mě vkládala, nevím proč, určité naděje. V den skautského slibu mě přepadla velká depka. Celý den bylo zamračeno, ale v okamžiku slibu se na jediném místě udělal otvor v mracích a slunce ozářilo právě to místo, na kterém jsme byli. Já jsem přitom vnímal jakoby hlas, který mi říkal: „Jsi tam, kde Tě chci mít“. Skaut mi skutečně velice pomohl v rozvoji osobnosti. Pevné přátelství, pomoc druhým lidem, překonání se v okamžiku, když to člověku nejde nebo se mu nechce, v tom

všem je ukryta odměna – výsledkem není nějaký zisk, ale to, jakými Vás to udělá lidmi.

Mohl byste vůbec slovy vyjádřit, co pro Vás osobně znamená přeměna ateisty ve věřícího?

Když se člověk stane věřícím, je to úplně jiná kvalita života. Vše je úplně a naprosto odlišné v případě, že Bůh je, a v případě, že není. Ateista se obává smrti, konec života mu způsobuje ohromnou nejistotu, strach, a proto se snaží ze života co nej-

víc urvat, co nejvíc si užít, dokud ještě žije a dokud se nepropadne do prázdnoty nebytí. Dar víry je obrovský – člověk najednou jinak hodnotí úplně všechno – lidi kolem sebe, samotný život, smysl umírání, přijetí bolesti či kříže.

Církev není jen nějaký spolek, jako například spolek zahrádkářů. Víra jde k podstatě bytí, víra je o životě, víra je život sám. Věřící dostává ohromný dar – vztah se samotným Bohem – láskou. Ten pak přináší uzdravení člověka, jeho srdce. Ale musíme Bohu dovolit, aby nás proměnil. Vzdát se své vůle ve prospěch Boha a nechat se vést jím a ne svými představami, to je to nejtěžší v životě křesťana. Ale vede to k hlubokému pokoji a opravdové radosti – její podstatou je vědomí, že konám Boží vůli. Jestli člověk neposlechne Boží hlas, usadí se mu v srdci velký nepokoj a nemůže být tolik šťastný.

Každý člověk je veden Bohem po jeho specifické cestě, proto se musí ptát a zkoumat svou cestu, jestli je to ta pravá. Pokud Bohu svou vůli odevzdám, uvolním mu tím ruce a může mě začít přetvářet, jak on sám to chce. Můj život, mé já se postupně začne stávat nádherným uměleckým dílem v rukou toho nejlepšího Umělce.

Jak jste prožil dobu, která předcházela Vašemu rozhodnutí vstoupit do semináře?

Rád na ni vzpomínám. Měl jsem spoustu výborných přátel: ve skautu, ve farnosti, v zaměstnání, pěveckém sboru atd. Proto odchod do semináře pro mě nebyl vůbec jednoduchý, moc se mi nechtělo. Člověk musel přetřhat všechny vazby, spálit za sebou mosty (dát výpověď v práci, opustit přátele...) a vykročit do neznáma.

Co Vás nejvíce ovlivnilo ve vašem rozhodnutí pro duchovní stav?

Setkání s Ježíšem Kristem při mé první pouti do Medžugorje.

Narazil jste během své duchovní formace na nějaké vážné překážky?

Myslím, že žádné vážné překážky nebyly. Nejtěžší otázkou, kterou jsem řešil, jestli jsem udělal dobře, že jsem na cestu ke kněžství vstoupil, jestli mě tam opravdu Pán Bůh volá. Tak jsem se rozhodl přípravný rok – Teologický konvikt – hodně věnovat modlitbě, abych poznal Boží vůli. S tou modlitbou jsem to tak trochu přeháněl, když se člověk běžně modlí dvě až tři hodiny večer, chodí spát okolo jedné

i později a vstává o půl šesté, není to nejideálnější.

První měsíc v konviktu byl pro mě nejtěžší. Pořád jsem ještě nebyl úplně rozhodnutý, nechával jsem si zadní vrátka. Po tom měsíci se ve mně konečně něco zlomilo a já jsem tak upřímně, jak to tenkrát šlo, řekl: Ježíši, mě je to jedno, já chci hlavně to, co chceš ty, ne to, co bych si přál já. A od té doby do mě vstoupil takový úžasný pokoj, který jsem do té doby nezažil. Pak ve mně stále více rostla jistota, že jsem tam, kde mě chce Pán mít.

Jaký byl váš život v semináři – nějakou veselou příhodu „z natáčení“ byste neměl?

Na seminář vzpomínám v nejlepším. Výborní představení, skvělá parta kamarádů, hodně legrace, po duchovní stránce vyložený komfort: denně mše svatá, rozjímání, zpovědníci v semináři, pět kaplí přímo v budově... no úplně duchovní obžerství.

Veselou příhodu z natáčení? Jak jsem již řekl, příležitostí k zasmání bylo spousty. Bohoslovci, to jsou takové výlupci. Občas si provádějí takové drobné naschvály (co se škádlívá, rádo se mívá), např: tvarůžky ve skříní, nečekaně někomu zmiznou všechny boty a neví kam, jeden přijde na pokoj a zjistí, že nemá dveře (několik dní je hledal), někdo přijde v zimě na pokoj, má tam velikou zimu, chce zavřít okno a zjistí, že není co zavřít, páč okno tam prostě není, jiný přijde na pokoj, rožne a zírá do naprosto prázdného vybilého pokoje – postel pryč, skříně pryč, prostě nic, jen pod lustrem papír s nápisem: Hledej! Jednou tak spolužákovi pár kluků odnášelo věci z pokoje a potkali ho po cestě. Zachovali chladnou hlavu a zavolali ho: Stando, můžeš nám pomoci? Jo, jasné! No a když se vrátil na pokoj, chytil se za hlavu, protože mu konečně došlo, že to křeslo, co nesl, bylo jeho. Ale zas tak často se to neděje, abyste si nemysleli, že je to tam nějak drsné.

Zdroj: <http://farnostcervenavoda.cz/duhovni-spravci/>

SDH Líšnice

Železná sobota se letos uskutečnila kvůli vládním opatřením až dne 30. května. Hasiči SDH Líšnice opět sesbírali v obou našich obcích značné množství železného šrotu, které jim občané nachystali před domy. I když se jedná o každoroční akci, vždy se setká u místních obyvatel s velkým ohlasem. Místní hasiči udělali touto brigádou něco pro nás všechny - pomohli nám uklidit další místo v našich dvorech a kůlnách.

